

PAS DROGOWY

Ustawa o drogach publicznych w ten sposób definiuje **pojęcie pasa drogowego**: „Droga lub pas drogowy – wydzielony pas terenu, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów oraz do ruchu pieszych wraz z leżącymi w jego ciągu obiektami inżynierskimi, placami, zatokami postojowymi oraz znajdującymi się w wydzielonym pasie terenu chodnikami, ścieżkami rowerowymi, drogami zbiorczymi, drzewami i krzewami oraz urządzeniami technicznymi związanymi z prowadzeniem i zabezpieczeniem ruchu.” (Art. 4 ust.1 pkt.1) W art.34 określona też jest **granica pasa drogowego**: „Odległość granicy pasa drogowego od zewnętrznej krawędzi jezdni wykopu, nasypu, rowu, lub od innych urządzeń wymienionych w art. 4 ust.1 pkt. 1 i 2 powinna wynosić co najmniej 0,75 m., a dla autostrad i dróg ekspresowych – co najmniej 2 m.”

Jak z powyżej przytoczonego art. wynika ustawa określa granice pasa drogowego w poziomie, natomiast nie określa go w pionie. Jednak ze względu na bezpośrednie oddziaływanie reklam lub innych budowli (np. gazociągów) i ich negatywny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego, umieszczanie ich nad pasem drogowym, powyżej skrajni powinno być traktowane tak jak umieszczanie w pasie drogowym, a więc za zezwoleniem właściwego zarządu drogi i po uiszczeniu opłaty.

ZAJĘCIE PASA DROGOWEGO - UMIESZCZANIE W NIM URZĄDZEŃ OBCYCH

Ustawa o drogach w art. 39 ust.1 zabrania lokowania w pasie drogowym obiektów i urządzeń nie związanych z gospodarką drogową lub potrzebami ruchu drogowego, lecz w ust. 3 tego samego art. dopuszcza umieszczanie takich urządzeń w szczególnie uzasadnionych wypadkach po uzyskaniu zgody właściwego zarządcy drogi. Zezwolenia takiego wymaga również prowadzenie wszelkich robót w pasie drogowym. Za zajęcie pasa drogowego i za umieszczenie w nim urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem dróg pobiera się jednorazowe opłaty, a za niedotrzymanie warunków podanych w zezwoleniu lub zajęcie pasa bez zezwolenia pobiera się kary pieniężne.

Za zajęcie pasa na prawach wyłączności rozumie się np. także zajęcie pasa pod parkingi strzeżone, bo chociaż w jakimś sensie służą one celom transportowym jednak tylko wybranym osobom, które spełniają określone warunki (uiszczą stosowną opłatę właścicielowi parkingu).

LOKALIZACJA ZABUDOWY WZDŁUŻ DRÓG PUBLICZNYCH

Art. 35 ust. 4 ustawy stwierdza „Lokalizowanie zabudowy wzdłuż zarezerwowanych pasów terenu, nowo wybudowanych dróg (w tym obwodnic miejscowości) oraz istniejących dróg może nastąpić tylko w przypadku włączenia ruchu drogowego spowodowanego tą zabudową do istniejącej lub projektowanej drogi, wyłącznie w miejscach określonych przez zarząd drogi.” Na tej podstawie zarządca drogi wydaje w formie postanowienia swoją opinię o projektowanej inwestycji na którą wójt, burmistrz albo prezydent miasta wydaje decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

ZJAZDY Z DRÓG

Art. 29 ustawy o drogach publicznych stanowi, że budowa lub przebudowa istniejącego zjazdu należy w przypadku budowy lub modernizacji drogi do zarządcy drogi, a w pozostałych przypadkach do właściciela lub użytkownika gruntów przyległych do drogi, po uzyskaniu zgody zarządcy drogi. Zlokalizowanie zjazdu w pasie drogowym nie jest traktowane jako zajęcie pasa i zgoda zarządcy drogi, o której mowa w cytowanym artykule nie jest związana z pobieraniem opłat. Świadczy o tym fakt, że ustawodawca problem zjazdów uregulował odrębnym artykułem ustawy, jak również definicja zjazdu umieszczona w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 14 maja 1999 r w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 poz. 430), która określa zjazd jako część drogi na połączeniu z drogą nie będącą drogą publiczną lub na połączeniu drogi z dojazdem do nieruchomości. Wykonanie lub przebudowa zjazdu bez zgody zarządcy drogi jest naruszeniem pasa drogowego. Zarządcy drogi przysługują w tym przypadku środki wynikające z art. 36 ustawy o drogach publicznych tj. wydanie decyzji o przywróceniu pasa drogowego do stanu poprzedniego oraz skierowanie sprawy do organu nadzoru budowlanego, w celu wydania w trybie art. 48 prawa budowlanego decyzji nakazującej rozbiórkę zjazdu. Art. 40 ust. 1 ustawy stanowi, że prowadzenie wszelkich robót w pasie drogowym, a więc również tych związanych z budową zjazdu wymaga zezwolenia właściwego zarządcy drogi oraz uiszczenia opłat, o których mówi art. 40 ust. 4, a po zakończeniu robót przywrócenia pasa drogowego do stanu poprzedniego, zgodnie z warunkami podanymi w zezwoleniu, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2. Zgodnie z art. 40 ust. 4 ww. ustawy za zajęcie pasa drogowego w celu prowadzenia robót, bez zezwolenia zarządcy drogi lub za niedotrzymanie warunków określonych w zezwoleniu pobiera się kary pieniężne, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2.

INNE FORMY PRZEKAZYWANIA PASA DROGOWEGO

Ustawa o drogach publicznych w art. 22 umożliwia inny sposób lokowania obiektów w pasie drogowym, a mianowicie zarząd drogi, sprawujący trwałe zarząd nad gruntami w pasie drogowym może je oddawać innym podmiotom gospodarczym w dzierżawę, najem, albo je użyczać w drodze umowy na cele związane z gospodarką drogową, potrzebami ruchu drogowego i obsługi podróżnych oraz pod reklamy. Przepis ten umożliwia wydzierżawianie lub użyczenie parkingów podmiotom gospodarczym na cele związane z obsługą podróżnych np. na MOPy, jak również pod reklamy.

Odpowiednie wnioski można ściągnąć w dziale [pliki do pobrania](#).

Opracowane na podstawie ustawy „o drogach publicznych” z dnia 21 marca 1985r. Dz.U. nr 71 poz.838 ze zmianami.